بدون آمارنامه نمی‌توان میزان نیاز و مصرف داروی کشور را مشخص کرد

written by پگاه حبیبی | ۱۳۹۹/۰۹/۰۸

به گزارش مجله خبری غذا و دارو، دکتر علی مهرآمیزی؛ عضو هیات‌مدیره سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران معتقد است از آن‌جا که قاچاق یک کار غیرقانونی است طبیعتا نمی‌توان آمار دقیقی درباره آن ارائه داد ولی با توجه به مشخص بودن نسبی میزان مصرف معمول داروی کشور، می‌توان نتیجه گرفت فروش بیشتر از کشور خارج می‌شود.

او درباره منتشر نشدن آمارنامه دارویی کشور که شامل این اطلاعات است، می‌گوید: «چند سالی است که آمارنامه دارویی کشور منتشر نمی‌شود تا بر اساس آن بتوان میزان مصرف داروهای مختلف را ارزیابی کرد. ما مسئول ارائه اطلاعات به وزارت بهداشت هستیم و به‌صورت ماهانه میزان تولید و عرضه خود را به وزارت بهداشت اعلام می‌کنیم. این وزارتخانه اطلاعات تولیدکننده، پخش و مصرف‌کننده را دارد ولی این‌که چرا اطلاعات پالایش و در قالب آمارنامه اعلام نمی‌شود، خارج از حیطه عمل ماست.»

دکتر مهرآمیزی در همین مورد تاکید می‌کند ذینفعان و فعالان حوزه دارو برای این‌که میزان نیاز کشور را تخمین بزنند، تولید و عرضه کنند باید تصمیم‌گیری درستی داشته باشند. اطلاعات صحیح، دقیق و به‌موقع نیاز اصلی تصمیم صحیح است و بدون چنین داده‌هایی نمی‌توان نتیجه درستی گرفت.

این تولیدکننده نظارت زنجیره تامین بر میزان عرضه و تقاضا را یک راهکار برای کنترل قاچاق می‌داند ولی تاکید می‌کند «قاچاق فقط با یک راهکار و از یک مسیر، کنترل نمی‌شود. دارویی که به صورت قاچاق از کشور خارج می‌شود از شهرهای مرکزی خریده نمی‌شود چون منطقی نیست مثلا دارو را از تهران بخرند و تا لب مرز ببرند و از آن‌جا خارج کنند. ترجیحا این داروها از داروخانه‌ها و مراکز نزدیک مرز خریده می‌شود، همان‌طور که برای قاچاق سوخت هم این اتفاق می‌افتد.»

او درباره این‌که احتمالا قاچاق چه داروهایی قاچاق بیشتر است می‌گوید: «معمولا داروهایی قاچاق می‌شوند که خارج از مرزهای کشور بازار خوبی داشته باشند و قیمت‌شان بالاتر باشد. بنابراین انسولین و بعضی داروهای وارداتی به خاطر اختلاف زیاد قیمت چینی ارزشی دارد. بخش دوم داروهای باکیفیتی است که در ایران با قیمت پایین تولید می‌شود مانند داروهای بدون نسخه، مسکن‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها و… » و در ادامه اضافه می‌کند: «این‌ها حدس و گمان است ول من اگر مسئولیتی داشتم با سفر به کشورهای همسایه بررسی می‌کردم در شهرهای اطراف مرزها کدام داروهای ایرانی فروخته و مصرف می‌شود. وقتی صادرات قانونی مشخص و مدارک و اسناد آن موجود است، با چنین بررسی می‌توان فهمید کدام داروها بیشتر قاچاق می‌شوند و راهکار محکم‌تری برای پیشگیری از آن در نظر گرفت. داروهای ایرانی حتی در کشورهای شمالی ما مصرف می‌شود و با توجه به این‌که شرکت‌ها صادرات قانونی به آن‌ها ندارند، فروش غیرقانونی یا قاچاق شده‌اند.»

او هم فروش به قصد صادرات را غیرقانونی می‌داند و توضیح می‌دهد: «اگر وزارت بهداشت اعلام کند که شرکت‌ها یا داروخانه‌ها اجازه فروش به قصد صادرات ندارند ولی این اتفاق بیفتد و دارو به تاجر خارجی فروخته شود، می‌توان با ردیابی از روی شماره تی‌تک منشاء آن‌را پیدا کرد.»

دکتر علی مهرآمیزی می گوید: «درمورد این مورد خاص نمی‌توان بدون اطلاعات و اسناد نظر داد. اگر عکس‌های منتشرشده به همین محموله مربوط باشد، نوع بسته‌بندی متفاوت است و نمی‌تواند ایرانی باشد ولی باید این نکته را در نظر داشته باشیم که اختلاف زیاد قیمت ارز ترجیحی و ارز آزاد و همچنین قیمتی که دارو در کشور عرضه می‌شود، انگیزه اقتصادی بالایی برای ریسک قاچاق ایجاد می‌کند. مهم است که موتور محرکه و انگیزه اصلی قاچاق که همان ارز ترجیحی است برداشته شود تا خروج غیرقانونی و قاچاق دارو به صرفه نباشد.»